

риза и досѣгна го до самото тѣло: зачервенѣ се оная ти риза! а Шило това не гледа, ами замахне съ оная ти жплеста рѣка (тежка бѣ му и замашна рѣката) и оглуши го отведиждѣ по главата. Разлетѣ се мѣдна шапка, зе да залита полякѣтъ и грохнѣ се на земята; а Шило го съче на кръстѣ. Та че недѣй, казаче, добива, ами се обърни назадъ! А той се назадъ не обърне, и единѣ отъ слугитѣ на убитиѣтъ го удари съ ножѣ по вратѣтъ. Обърна се Шило и хванѣлъ би го; но той се загуби въ димѣтъ. Отъ всѣ-странѣ се подигна пушкане изъ топоветѣ. Шило се залетѣ и усѣти, че раната е смъртна. Паднѣ, положи рѣка на раната, обърна се къмъ другаритѣ и рече: „Прощавай, вѣрна дружино! нека стои довѣка православната руска земя и вѣчна честь да ѣ бѣде!“ И заклопи ослабнале очи, и излѣзе казашка душа изъ онова ти юнашко тѣло. А тамъ пристѣпяше сурово съ дружината си Задорѣжни, ломѣше ординѣ Вертихвистѣ и излазѣше напредъ Балабанѣ.

„Дружино!“ обърна се Тарасѣ къмъ войводитѣ, „има ли оште барутѣ въ паласкитѣ? иматѣ ли сила казацитѣ? не отстапѣятъ ли?“

„Има барутѣ, татко, въ паласкитѣ; иматѣ и сила казацитѣ; оште не отстапѣятъ!“

Натиснахѣ ги казацитѣ: убрѣкахѣ се редоветѣ. Низкиѣтъ полковникѣ даде знакѣ да се сбиратѣ и заповѣда да дигнатѣ осемѣ байряка, да събере дружината си, че се распрѣсна по сичкото поле. Сичкитѣ лясѣ се спуснахѣ къмъ байряцитѣ; но оште се не устроиле, а войвода Кукубенко пакѣ удари въ самата срѣдѣ съ Незамайковцитѣ и нападна право на шишкавиятъ полковникѣ. Полковникѣтъ не устоѣ, обърна коня и припусна; а Кукубенко го погони далече прѣзъ полето и не даде му да се придружи съ полка.

Като видѣ това огъ стѣрнѣ Степанѣ Гуска, пуснѣ се да го гонѣ, съ принка въ рѣкѣта; наведе си главѣтъ къмъ шията на коня и улучи време, та отведиждѣ му наметна вѣжето на шия: полковникѣтъ посинѣ, хванѣ вѣжето и съ двѣтъ рѣцѣ и мѣчеше се да го раскѣса; но силна рѣка му вкара въ коремѣтъ остро копие. Тамъ си и остана той на земѣта, като прикованѣ. Но и на Гуска не ште това така да остане! Оште се не обърнале казацитѣ, и видѣхѣ Степанѣ Гуска палѣзнатѣ на четери копия! Едва можѣ сиромашѣтъ да каже: „Да загинѣтъ душмане, а руската земя да ликува до вѣка!“